Deschiderea anului judecătoresc

Solemnitățile dela Inalta Curte de casație, Curtea de apel și tribunalul Ilfov

Anul judecătoresc — potrivit prevederilor legii noui de organizare judecătorească — nu se mai deschide, ca până în acest an, la 8 Ianuarie.

Activitatea judecătorească a țării purcede de acum, odată cu aceea a tuturor administrațiilor publice, dela 15 Septembrie.

Inaugurarea acestui sistem s'a făcut cu deosebită solemnitate, ieri.

Discursurile ce s'au rostit au subliniat aceasta și au chemat totodată atenția juriștilor de dincoace și de dincolo de bară, și asupra altui aspect al administrării justiției naționale, legat, deopotrivă, de data de 15 Septembrie 1938: începutul erei noui a curților criminale, ce au pus capăt vieții, atât de criticate, a instituției Curților cu jurați definitiv desființate prin art. 73 din Constituția „Regele Carol II".

In sfârșit, s'a învederat semnificația operei de radicală primenire și de vastă prefacere a corpului judecătoresc.

Poate că tocmai de aceea, ceremonia deschiderei anului nou judecătoresc s'a săvârșit de astă dată sub auspicii de solemnitate deosebită și într'o atmosferă de nădejdi în vremuri mai bune, rareori pomenită în analele justiției române.

Cuvântarea d-lui prim-președinte Andrei Rădulescu

Inalta Curte de casație și justiția s'a întrunit plenar, la ora ... a., când ședința inaugurală a deschis sub președinția d-lui prim președinte ANDREI RADULESCU.

D-sa deschizând solemnitatea, a început făcând o expunere statistică asupra activității supremei instanțe dela 1 Ianuarie 1937 până azi.

La toate cele trei secții s'au introdus în total 15.339 recursuri, din cari au fost judecate 10.536.

Pentru a învedera ce înseamnă cifra aceasta, d-sa amintește că Inalta Curte de casație dela 1863 și până la 1874 dăduse 9077 decizii, iar secțiunile unite abia 92 decizii.

Din aceste cifre se poate vedea cât de mult este încărcată azi această instanță și cât de grea este sarcina de magistrat la Inalta Curte, mult mai grea deseori decât la unele instanțe de fond.

Dar afară de aceasta, atrag atenția asupra creșterii continue a numărului recursurilor, spune d-sa.

S'au încercat unele măsuri de degrevare; s'a trecut la Curtea de apel, s'au trecut recursuri de la o secție la alta, dar cu toate acestea, numărul recursurilor crește.

Printre cauzele acestei situațiuni, nu trebuie să se uite starea în care se găsește proprietatea la noi, starea de nesiguranță și o sumă de greutăți care silesc chiar pe omul cel mai liniștit să se adreseze justiției.

Apoi, viața de azi e tot mai complexă.

Pe de altă parte, cred că mai este și o altă cauză: faptul că în ultimul timp s'a legiferat, sub influența unei idei bune sau rele, — n'am să vorbesc de modificarea legilor, — dar s'a înglobat în forme juridice o sumă de fenomene care pe vremuri nu erau rezolvate pe calea aceasta.

Cifrele citate arată, în orice caz, că trebuie cercetată serios situația Inaltei Curți de casație și trebuesc luate măsurile necesare de îmbunătățire.

Dar nu numai ca număr este intensă activitatea Inaltei Curți, ci și ca importanță a problemelor care se prezintă.

Este necontestat că Inalta Curte

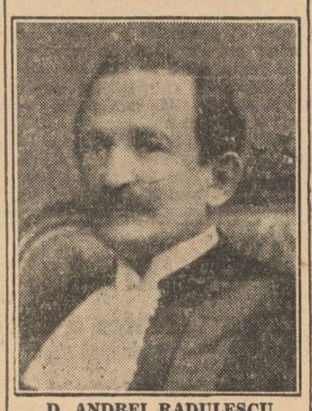

D. ANDREI RADULESCU
prim-președinte la Curtea de Casație

a dat o serie de hotărîri foarte importante, cari constituesc încă o contribuție la ridicarea acelui măreț monument care se cheamă jurisprudența românească. Aceasta este destul de înaintată și poate fi comparată cu jurisprudența oricărei țări civilizate.

E necesar să ne gândim serios la anumite îmbunătățiri cari trebuesc aduse Inaltei Curți de casație, cu atât mai mult cu cât chiar sub noua constituție, puterea judecătorească își are însemnătatea ei, iar Inalta Curte în special, și-a păstrat, ba încă a câștigat unele atribuțiuni, cum este aceea de a valida alegerile parlamentare.

Observațiuni privind bunul mers al justiției

Dar nu de acestea mă voiu ocupa acum. Voiu consacra a doua parte a cuvântării mele, unor observațiuni, unor *considerațiuni asupra principalelor probleme care interesează activitatea judecătorească, sau mai pe scurt, care interesează bunul mers al justiției.*

Avem tot interesul ca justiția să se distribuie în condițiuni cât mai bune.

Socotesc că și aici, ca și în toate formele de activitate omenească, ceeace trebuie să preocupe în primul rând este persoana acelor cari exercită funcțiunea: omul. Trebuie dar, să ne interesăm înainte de toate, de acel care împarte dreptatea: de magistrat. Ca să avem buni judecători, socotesc că în primul rând trebuie să ne gândim la selecționare.

SELECȚIONAREA MAGISTRAȚILOR

Sistemul recrutării prin examen, ar putea fi întins, la intrarea în magistratură Elementele bune vor găsi astfel mijlocul să-și valorifice munca și activitatea lor și vor putea pătrunde mai ușor în magistratură. Dar eu — poate sunt prea îndrăznet — aș merge mai departe și mă întreb dacă nu s'ar putea introduce procedeul examenului și la alte grade, cel puțin la trecerea la Curtea de apel.

Trebuie dar, să ne gândim în această direcție la stabilirea unor criterii cât mai sigure, cât mai bune pentru selecționarea magistraților. Iată o primă condițiune pentru o bună alcătuire judecătorească.

PENTRU INDEPENDENȚA MAGISTRATURII

In al doilea rând, trebuie să se asigure *independența completă a magistraturii.* Magistratul să știe că este stăpân pe hotărîrea sa și că n'are să se teamă de nimeni. Pentru aceasta, procedeul cel mai întrebuințat în toate părțile este inamovibilitatea.

Astăzi, prin noua lege de organizare, s'a statornicit din nou inamovibilitatea pe anumite norme cari, trebuie să recunoaștem, diferă de normele anterioare nouei Constituții. Pentru motivele arătate de către d. ministru al justiției, vechile norme au fost modificate. Este de așteptat însă, că după trecerea acestor vremuri grele, oarecum turburi, se va reveni la sistemul de inamovibilitate pe care l'am avut și care fără îndoială constituie o garanție foarte puternică pentru magistratură.

Dar trebuie să nu uităm un lucru: că inamovibilitatea, idee cum nu se poate mai de lăudat, depinde într'o largă măsură de acei cari sunt chemați s'o apere, de comisiunile disciplinare. Ea mai depinde și de altceva: de magistrații cari țin la demnitatea corpului lor și care nu înțeleg să se solidarizeze cu elementele rele.

PENTRU O MAI BUNA SALARIZARE

Dar ea nu este singură: trebuie să fie completată și cu altceva, anume cu asigurarea unei buni stări materiale.

Trebuie dată magistraturii posibilitatea să trăiască în mod cât se poate de demn.

Dece se cere o salarizare deosebită pentru magistrați?

Fără a intra în amănunte, dar această salarizare deosebită se justifică în prim rând prin calitatea muncii; munca de calitate este mai bine plătită. Nu se compară munca magistraturii cu munca multor profesiuni.

Dar se uită altceva, se uită incompatibilitățile impuse magistraților. De foarte multe ori se pare că se cere ca magistratul să fie dintr'o altă lume, să nu mai aibă legături de nici un fel, sau să nu-și exercite activitatea în altă formă. Când magistratul este obligat să-și reducă și posibilitățile de muncă trebue să i se acorde salarizarea cuvenită.

Cred că această salarizare n'ar necesita prea mari sacrificii din partea statului, pentrucă magistrații nu sunt prea mulți; o îmbunătățire a situațiunii lor nu cere sacrificii prea importante.

In această privință la noi în ultimul timp s'a făcut un început bun, asigurându-se magistraților dela Inalta Curte salarii și pensii mai ridicate, dar nu mult mai ridicate decât ar fi trebuie să fie.

Cred că ar trebu să se păstreze neapărat acest sistem și să se extindă și la ceilalți magistrați.

Urmează să adaug pe lângă aceste elemente și o **pregătire sufletească deosebită.** Magistratul trebuie să știe când a intrat în această meserie, că i se impun anumite norme de viață, altele decât celorlalți muritori. El trebuie să-și formeze sufletul în acest fel iar dacă nu și-l poate forma, este mai bine să părăsească acest corp. Magistratura nu trebuie să fie o adunare de funcționari, de biurocrați, ci un fel de apostolat în serviciul dreptului.

ALTE NEVOI ALE JUSTIȚIEI

Dar pentru bunul mers al justiției nu este suficient numai atât. Magistratul poate fi bun, dar el are nevoie de anumite ajutoare. Aici trebuie să ne gândim serios la prețiosul concurs pe care-l dă **baroul,** care este cu adevărat corpul ajutător al justiției Trebuie făcut cât mai mult pentru a înălța conștiința în genere a corpului avocaților, pentru a-l selecționa cât mai bine și a face din acest distins corp, unul din cele mai prețioase elemente pentru distribuirea justiției.

Este nevoie încă de un auxiliar, **care nu a fost deseori luat în considerație;** este vorba de **corpul funcționarilor judecătorești.**

Intre altele, nu mai putem merge cu sistemul practicanților, oameni neplătiți, cari lucrează în instanțele judecătorești. Chiar dacă păstrăm acest sistem, trebuie găsită modalitatea unei bune recrutări.

Justiția ca să fie bine împărțită mai cere și anume *localuri* în care să fie distribuită.

Trebuie să mărturisim că din diverse împrejurări nici aici nu stăm la înălțimea cuvenită. Sunt instanțe judecătorești care se prezintă în condițiuni rele, în care nu mai poate fi vorba de prestigiul justiției, de siguranța actelor lăsate de părți, etc.

Trebuie gândit serios și asupra acestui punct. Fără a merge în altă parte, priviți la frumosul nostru palat de justiție, care a devenit neîncăpător. Cu multă bucurie am luat cunoștință eu și toți colegii, de hotărîrea guvernului de a se face un nou palat pentru Curtea de casație. Cu cât această măsură va fi realizată mai curând, cu atât va fi mai bine pentru justiție, din toate punctele de vedere.

Pe lângă localuri este bine să mai semnalez și alte nevoi ale justiției: n'avem tot ce trebuie pentru a îndeplini funcția de judecător. N'avem legile și cărțile necesare. Lucrul acesta se poate realiza nu cu multă greutate. Consiliul legislativ tipărește legile țării și ce este mai ușor decât să se scoată exemplare mai multe și să nu rămână instanță judecătorească unde să nu existe asemenea colecție de legi? Și ar fi de dorit să se tipărească și cu lucrările pregătitoare.

Acelaș lucru în ceeace privește procurarea jurisprudenței. Din împrejurări independente de voința oamenilor, știți că Buletinul Inaltei Curți, nu a apărut de mulți ani. Am stăruit ca în viitor să mărim numărul exemplarelor, așa încât să se trimită tuturor instanțelor judecătorești și cât mai repede, iar dacă se va găsi modalitatea de a se tipări un rezumat al jurisprudenții, va fi cu atât mai bine.

SA APROPIEM JUSTIȚIA DE JUSTIȚIABIL

Independent de acestea, trebuie să ne gândim și la alte elemente și de altă natură. Mă preocupă de mult o idee de *a apropia justiția de justițiabil* și am văzut cu plăcere că în noua organizare judecătorească s'au reînființat judecătoriile sătești și așa numiții *judecători ambulanți.*

Am să semnalez și altceva: cred că împărțirea dreptății suferă la noi și între alte neajunsuri și de un formalism exagerat. Este un formalism juridic care rezultă din lege; dar este un formalism juridic pe care noi magistrații în practica judecătorească l'am creat și-l înrăim din ce în ce mai mult. Trebuie să ne gândim în această privință la simplificarea formalităților și la o unificare în practica procedurală la diferitele instanțe.

Este apoi un alt neajuns tot de ordin material: este scumpetea justiției. Justiția se distribue cu prea mulți bani. Este scumpă. Cercetați și vă veți convinge că deseori omul nu mai poate să-și capete dreptatea și nu îndrăznește s'o ceară, din cauza scumpetei.

Voi încheia cu altă chestiune care interesează de asemeni împărțirea dreptății anume: *modul de interpretare.*

Este de recomandat ca să se caute în cea mai largă măsură cu putință să se dea ori de câte ori se aplică legea, o interpretare echitabilă. Să nu se urmărească numai decât respectarea unui text cu orice preț, când se vede că această respectare duce la nedreptăți.

Idealul oricărui distribuitor de dreptate, trebue să fie de a face cu adevărat dreptate.

Mai presus de orice, avem obligația să facem să se înțeleagă de cât mai mulți însemnătatea justiției pentru stat. Când această idee va fi cuprins cât mai mult mințile, nici un sacrificiu nu va fi găsit că este prea mare.

Să se înțeleagă că nu există instrument mai bun pentru progres, pentru asigurarea ordinei, decât domnia dreptății. Poate că greșesc, dar am convingerea că dacă lumea în genere ar înțelege însemnătatea dreptului și dreptății, n'ar exista nici între popoare turburările nenorocite care pot aduce o catastrofă mondială dintr'un ceas în altul.

Trebue să se deprindă lumea cu un fel de cult al dreptului și să lucreze pentru asigurarea triumfului dreptății.

Discursul d-lui procuror general Const. Viforeanu

D. procuror general C. VIFOREANU rostește un remarcabil discurs din care extragem următoarele pasagii:

Unul din cele mai importante evenimente din viața magistraturii românești a fost, desigur, suspendarea inamovibilității pe timp de 6 luni, prin art 76 al Constituției din 27 Februarie 1938.

Magistratul inamovibil este un membru al puterii judecătorești, care nu este supus arbitrariului guvernului și care nu poate fi revocat din funcțiunile sale sau scos la pensie, decât în cazurile și cu garanțiile de obiectivitate prevăzute în legea sa organică.

Iată ce este inamovibilitatea. Ea constitue o prețioasă garanție a independenței magistratului, independență care după părerea unanim admisă este condițiunea primordială și esențială a unei bune organizări a justiției.

Este ușor de înțeles că judecătorul inamovibil planează într'o afacere superioară. Insensibil la amenințările de sus, ca și la solicitările de jos, el poate îndeplini datoriile funcțiunii sale numai după conștiința sa, fără a se teme de represalii.

In sistemul de numire al judecătorilor de către puterea executivă, corpul judecătoresc n'ar putea fi independent dacă nu i s'ar acorda acest prețios privilegiu al inamovibilității; și membrii săi ar fi niște simpli funcționari subordonați autorității guvernamentale, iar nu magistrați formând o putere autonomă.

Inamovibilitatea judecătorească fiind o instituție de interes general, tot acest caracter trebue să determine și întinderea ei. Este evident că interesul general nu cere ca judecătorul să fie sacru și intangibil, fără nici o restricțiune.

Dar trebue ca incapacitatea, incorectitudinea, patima politică sau infirmitatea să fie bine și legal constatate. In acest scop și pentru asemenea obiect s'au creiat jurisdicțiunile disciplinare care oferă magistratului invinuit garanția unei proceduri contradictorii și a unei deciziuni motivate. In interesul corpului ca și al societății, odată faptul disciplinar dovedit, sancțiunea trebue să fie cât mai riguroasă.

Inaltul magistrat a făcut apoi o documentată expunere a originei și evoluției inamovibilității corpului judecătoresc, în timp și în spațiu.

Continuând, d-sa arată că ma-

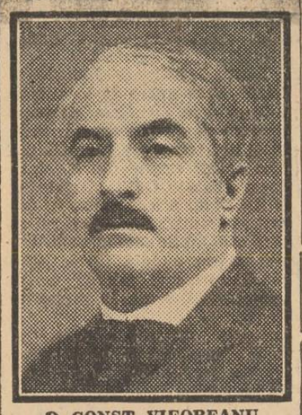

D. CONST. VIFOREANU
procurorul general al Inaltei Curți

rele principiu al inamovibilității, născut în Franța, ca toate ideile mari și generoase, este adoptat în toate statele civilizate. In Anglia îl găsim reglementat încă dela 1701 sub Guillaumme III și întărit prin statutul I, sub George al II-lea. Statele Unite l-au adoptat prin Constituțiunea din 1789; Rusia prin marea lege de organizare judiciară din 1864; Olanda în 1815; Bavaria în 1818, Wurtemberg în 1824; Brazilia în 1824; Portugalia în 1826; Prusia în 1850; Austria în 1867; Islanda în 1874; până și Turcia Hamidiană.

Cele mai multe din aceste state, pătrunse de importanța principiului, l-au înscris chiar în Constituțiunile lor.

După această scurtă incursiune în organizațiunile judiciare străine, mă înapoiez — spune d. procuror general Viforeanu — pe teritoriul legislațiunei naționale, spre a urmări aci nașterea, evoluțiunea și vicisitudinile principiului inamovibilității judecătorești.

Actul de naștere al acestui principiu în țările române îl găsim în regulamentele organice ale Munteniei și Moldovei cari la 1832 neau dat o primă organizațiune judiciară.

Aceste regulamente introduc principiul autorității lucrului judecat, necunoscut vechiului drept românesc și înființează pentru prima oară la noi instituțiunea parchetului.

Cu privire la inamovibilitatea judecătorilor art. 215 din regulament pentru Muntenia prevede o inamovibilitate **pe încercare:** judecătorii sunt rânduiți pentru trei ani și dacă sunt vrednici și cu bună purtare vor fi menținuți al II-lea și al III-lea curs de trei ani; în fine, după zece ani dela punerea în aplicare a regulamentului **„de va găsi cu cale Domnul și obștească adunare, toți judecătorii orându-se odată de către domn vor rămâne neschimbați pentru totdeauna, afară numai dacă vor cădea într'o învinovățire..."**

In Moldova inamovibilitatea se dobândește în același mod.

Frumos și înțelept grăește art. 265 al acestui regulament: **„Temeiul neschimbării judecătorilor este obștește cunoscut de folositoriu, pentrucă prin aceasta se dă judecătorilor îndemnare de a cunoaște mai bine datoriile lor, de a câștiga toată ispitirea trebuincioasă, de a se deprinde la o sistemă de legii de pilde, de principii temeinice și potrivite".**

Rezumând, d-sa fixează:

1. Că principiul inamovibilității judecătorești a fost patronat în principatele române de Puterile garantate ale autonomiei lor;

2. aceste Puteri au recomandat o inamovibilitate progresivă pentru instanțele de fond, dar au impus-o pentru Curtea de casație, suprema expresiune a justiției în Principate;

3. Inalta Curte de casație a avut lângă leagănul său, ursitoare ilustre: morile Puteri europene și pe Napoleon al III-lea.

4. atât ființa cât și inamovibilitatea acestei Curți sunt, încă dela origine, de esență constituțională.

5. In fine, că această Inaltă Curte a fost vestitoarea Unirei Principatelor într'o Românie mică, matca României mari de astăzi.

In Analele vieței noastre judecătorești, PRIMA LOVITURA dată inamovibilității o întâlnim în anul 1896, când ministrul justiției Eugen Stătescu a prezentat proectul de lege pentru modificarea art. 27 și 75 din legea org. jud. și art. 4 din legea Curții de casație. Modificările întindeau prohibițiunea pentru rude și afini de a fi membrii în sânul aceleași instanțe până la al patrulea grad inclusiv și se mai întindea și la persoanele care țineau în căsătorie două surori. Aceste dispoziții, sub aspect de interes general, mascau dorința ministrului de a îndepărta din funcțiunile lor pe unii magistrați inamovibili și chiar pe unii consilieri dela casație.

Proectul a fost combătut la Senat de Titu Maiorescu și Petre Grădișteanu, iar la Cameră de Alexandru Marghiloman, cari au arătat că inamovibilitatea Curții de casație este constituțională și, ca atare, proectul este neconstituțional.

Cu toată această împotrivire acerbă, parlamentul, sub presiunea ministrului puternic și autoritar, a votat proectul și, ca urmare, consilierii casației vizați au fost înlocuiți.

Patru ani mai târziu, la 1900, Titu Maiorescu a venit cu o lege pentru reinstalarea în funcțiunile lor a consilierilor înlăturați de legea Stătescu.

A DOUA LOVITURA dată inamovibilității are loc în 1931, când legea din 4 Aprilie, reduce limita de vârstă a membrilor Curților de casație dela 70 la 68 ani.

Proectul a fost combătut de către d-nii Mircea Djuvara, Al. Gussi și Oscar Niculescu prim președinte onorific al Inaltei Curți, senator de drept, care a demonstrat Senatului că Constituțiunea din 1923 garantează inamovibilitatea magistraturii și că legiuitorul ordinar, după cum nu poate lovi direct într'un principiu constituțional, nu poate lovi nici indirect, scoțând depe scaunele lor consilierii inamovibili, prin reducerea limitei de vârstă.

Proectul însă a fost votat și câțiva consilieri, cari depășise vârsta de 68 ani, puși la retragere.

Inalta Curte însă, în secțiuni unite, statuând asupra recursurilor celor lezați, a declarat legea neconstituțională și, ca atare, inaplicabilă, motivând că magistratul inamovibil în funcțiune nu poate fi desărcinat printr'o lege ordinară care reduce limita de vârstă, decât prin violarea art. 104 din Constituție.

In sfârșit, cel mai important eveniment în viața magistraturei române este suspendarea inamovibilității întregei magistraturi pe timp de 6 luni, prin Constituția din 27 Februarie 1938, care prin art. 76 edictează: **„judecătorii sunt inamovibili. Inamovibilitatea se va statornici printr'o lege specială care va interveni cel mai târziu în termen de 6 luni dela promulgarea prezentei constituțiuni".**

In acest interval de 6 luni s'au făcut în magistratură epurațiunile socotite necesare, iar la 27 August 1938, exact după 6 luni, a intrat în vigoare noua lege de organizare, care a dat magistraturii un Statut nou al inamovibilității.

Expunerea de motive arată că față de anumite constatări se impunea problema purificării și că numai prin suspendarea inamovibilității se putea rezolva această problemă, într-u cât condițiunile greoale în care funcționau comisiunile de disciplină nu puteau da satisfacțiune.

Fără îndoială, motivele date de ministrul autor al legii de organizare, bazate pe amplele informațiuni culese de d-sa, nu pot și nu trebuesc cenzurate, deoarece cu toții suntem datori să dăm guvernului întregul nostru sprijin în opera de redresare a țării pe care și-a asumat-o și a cărei răspundere o poartă el singur. Trebue însă să constatăm, spre lauda ministrului de justiție că magistrații corecți și demni, cari n'au avut altă religie și alt crez decât îndeplinirea conștiincioasă a datoriei, au rămas pe scaunele lor, ba chiar un foarte mare număr din ei au fost înaintați.

Noua inamovibilitate a magistraturii este mai restrânsă decât aceea de sub legile de organizare anterioare. Ea nu împiedică transferarea fără consimțământ, prin înaintare; transferarea magistratului în interes de serviciu se face de ministru, după ce ascultă pe magistrat, însă fără avizul consiliului: magistrații cari au scos de sub urmărire sau cari au achitat pe infractorii la legea pentru apărarea ordinei în stat și la art. 233-236 c. p. Regele Carol II, sunt datori să trimită copii după ordonanțele sau hotărârile lor ministrului de justiție, care dacă constată că au fost pronunțate cu neîndoelnică rea credință, sau cu o apreciere vădit greșită a faptelor, poate să le aplice, el singur, suspendarea, disponibilitatea și chiar destituirea.

Expunerea de motive explică această dispoziție prin considerațiuni superioare de siguranță a Statului, dar exprimă și speranța că această dispoziție va rămâne fără aplicare și va cădea în desuetudine, grație vigilenții magistraților și conștiinței răspunderilor ce le incumbă.

Exprim și eu, cu toată puterea sufletului meu, credința că nu se va găsi în această țară judecătorul care să judece cu necredință sau cu ușurință procesele cari interesează siguranța și ordinea în Stat, după cum am și nădejdea că nu se va găsi nici ministrul care să abuzeze de puterea pe care i-o conferă citata dispoziție.

Iată apropape tot ce se poate spune despre marele principiu al inamovibilității judiciare, aiurea și la noi.

Să mulțumim cu recunoștință Marelui nostru Suveran care, prin Constituțiunea octroiată de la 27 Februorie 1938, a menținut marele principiu, pentru liniștea justițiabililor și a noastră înșine.

Să-I mulțumim că a încredințat tot justiției sarcina de a cenzura actele abuzive ale administrațiunei de Stat pe calea contenciosului de plină jurisdicție.

Să mulțumim Suveranului că a încredințat tot Inaltei Curți misiunea grea, dar foarte înaltă, de a judeca pe miniștrii Săi cum și de a păzi Constituțiunea ce El a dat țării, prin dreptul recunoscut Inaltei Curți de a declara inaplicabile legile ordinare ce o vor nesocoti.

Aceste semne de încredere, venite dintr'un loc atât de înalt, vor susține și de aci înainte blazonul de noblețe și mândria Justiției Române.

Domnule Prim Președinte,

Supremă Curte,

In pragul noului an judiciar, vă urez sănătate și spor la muncă cu puteri înoite, pentru binele patriei.

In numele Corpului avocaților

In numele primului barou al țării omagiul — justiției naționale — a fost adus de d. av. Traian Dumitriu Șoimu, consilier al ordinului, iar în numele Uniunei Avocaților din România de d. av. Șt. Marinescu Bolintin, vice-președintele Uniunei.

❖

Inalta Curte a procedat apoi la primirea legiuitului jurământ de credință al d-lor MIRCEA POSSA, fost procuror de secțiune (la s. II), înaintat consilier și G. POPESCU DOCAN, fost președinte al Curții de apel din București s. VI, înaintat procuror de secție, în locul d-lui M. Possa.

Comisia superioară de judecată disciplinară a Corpului avocaților

Inalta Curte a pășit, în fine, prin tragere la sorți, la recompunerea Comisiunei superioare de judecată disciplinară a corpului avocaților.

E vorba de supremul for — instanța de casare — al slujitorilor barei.

Comisiunea s'a constituit astfel: consilieri titulari, d-nii: SEVER TIPEI, G. DUCA, T. MANDREA și G. CRISTOF; și consilieri supleanți d-nii: SPIRIDON POPESCU, NIC. N. CIUREA, AL. COSTIN și T. G. TANASESCU.

Solemnitatea dela Curtea de Apel

Deschiderea anului judecătoresc, la Curtea de apel din București, a fost precedată de o impresionantă pomenire a magistratului eminent, stins din viață în ceasul când păși pragul celei mai înalte ierarhii judecătorești: Dimitrie Cernescu.

Cuvântul de elogiu celui dispărut, l-a avut d. procuror general Titus Panu.

D-sa a spus următoarele:

Inainte de a proceda la formalitatea luării jurământului, se cuvine să ne oprim o clipă cu gândul la fostul nostru coleg Dimitrie Cernescu, pe care o moarte fulgerătoare l-a răpit, atât de prematur, din mijlocul nostru, tocmai atunci când o înaintare binemeritată trebuia să-l așeze între membrii Inaltei Curți.

Supunându-se cu smerenie orânduirei divine care l-a chemat atât de curând la repausul veșnic, pe el, totuș, atât de dornic de muncă, fie-ne permis să ne exprimăm profunda durere a sufletului nostru și astăzi la redeschiderea noului an judecătoresc.

Magistrat distins, cu minte clară și pătrunzătoare, înzestrat cu o frumoasă cultură juridică, Cernescu nu căuta onorurile cari au venit la dânsul fără să le ceară, așa cum stă bine magistratului.

Caracteer integru, magistrat fără prihană, la el se confunda în aceiaș persoană omul și magistratul.

In funcțiunea atât de delicată a judecătorului cu problemele variate și dificile ce se pun zilnic, demnitatea lui în raporturile colegiale, tactul lui în conducerea desbaterilor și în deliberări, răbdarea cu care asculta, studiul aprofundat al dosarelor pentru a nu greși o soluțiune, modul său de a se comporta în raporturile exterioare, cumpănit în toate manifestările sale, el, trebuia să ajungă la suprema instanță, în pragul căreia însă, vai, a căzut un învins al morței!

Jurământul membrilor Curții

Curtea — formată cu d-nii prim președinte *Al. Liciu,* președinți *Cezar Dristoreanu, Sava Radovan, Al. Meculescu, Apostolide* și procuror general *Panu* (prim grefier: *Savu Constantinescu*) — a procedat apoi la luarea jurământului membrilor noui ai instanței, numiți, transferați sau înaintați prin recenta mișcare, și cari au intrat în funcțiune cu începere de eri.

Introduși în sala de ședință, cu ceremonialul obișnuit — însoțiți de câte doi consilieri mai vechi ai Curții — au prestat jurământul, chiar în ordinea de mai jos, d-nii: ION G. PETRESCU, fost prim președinte al trib. Ilfov, înaintat președinte al secției I criminale; JEAN M. DOBRESCU, fost consilier înaintat președinte al secției VI (în locul d-lui G. P. Docan, înaintat la Inalta Curte); G. G. POLȚER, fost consilier, înaintat președinte al secției II criminale; FILIP D. STOMU, consilier, ANTON BRAILOIU, THEODOR N. BOERU, ION I. C. PETRESCU, EDUARD GUSTI, ALFRED I. POPOVICI, EUGEN DONICI, MIRCEA ODOBESCU, prof. univ. GEORGE M. POPESCU, NICULAE NEGRU, CONSTANTIN I. IONESCU și ALEXANDRU VASILESCU, consilieri; GRIG. PLEȘOIANU și MIHAI MANOLESCU, procurori; GEORGE SOLOMONESCU, consilier; CONST. BADESCU, procuror; BARBU SCONDACESCU și HARITON UDREA, consilieri; ION SIMIONESCU-ANASTASIU și TUDOR PANCULESCU, procurori; ION G. PARCALABU, consilier; NICOLAE MOISSEANU, procuror; HORIA I. BOGDAN și HENRI ZAMFIRESCU, consilieri; DIM. IVANCEANU, procuror; CAROL MAYER, consilier; ILIE PETRE LAZAR și VAVILA CONSTANTINESCU, procurori; ION I. COSTIN, consilier și TRAIAN D. BROȘTEANU, procuror.

Discursul d-iui Alex. Liciu, primul președinte al Curții

După ce s'au tras la sorți membrii Curții, constituindu-se astfel completele de judecată pe secțiuni (în formațiunea ce o înfățișem mai jos), d. prim președinte Al. Liciu a rostit următorul cuvânt de deschiderea activității noului an judiciar:

D. LICIU
prim-președinte la Curtea de Apel

In numele Curții de apel și al meu personal, adresez noulor noștri camarazi, salutul meu de bună venire, cald și afectuos.

Vă exprim bucuria de a vă număra printre noi și vă felicit călduros pentru demnitatea ce vi s'a încredințat.

Exprim sentimentele mele de profund respect și de nețărmurită gratitudine marelui nostru Suveran pentru grija neadormită ce are pentru justiția țării ca și pentru toată întocmirea de stat; și-mi iau libertatea să arăt d-lui ministru al justiției, adevăratul renovator și organizator al ei, mulțumirile noastre de a fi promovat elemente atât de valoroase.

Inaintarea dvs. are însă și o altă semnificație decât a unei simple răsplăți profesionale, bine meritate

Sunteți chemați să dați viață unei noui instituții ce se naște odată cu numirea dvs.: Curților criminale, cari înlocuiesc Curțile cu juri.

Se simțea de mult nevoia unei primeniri largi și în această chestiune.

Juriții erau în adevăr o instituție care se bucurase de prestigiul vechimei și care satisfăcea spiritul libertar al marei revoluții. Era scumpă cetățeanului, fiindcă-i acorda iluzia participării la suveranitatea națională. Juriții însă păcătuiseră prin demagogia vorbei și prin toleranța unei judecăți ce devenise uneori o adevărată tăgadă de dreptate.

In sentimentul de nostalgie ce-l dau instituțiile ce apun nu pot să uit că dela 1865, de când a ființat la noi elocința barei se făurea în mare parte la juriți și că față de stăpânirea străină existentă nu cu mult înainte, juriții reprezentau o redresare a civismului național.

Nu pot uita însă și îngăduința culpabilă a lor, care mai ales în ultimul timp și mai ales în Capitala țării ce a condus la achitări neîngăduite.

Această împrejurare ca și aceia că sentimentul prefacerii reclamate de grave împrejurări de ordin intern și extern, și cari impun vieții sociale alt ritm, făceau din juriți o formă juridică desuetă. In întreaga lume ce ne înconjoară se cristalizează instinctul apărării corpului social și al statului, o formă de viață mai aspră, la temelia căreia să stea munca fără odihnă și dreptatea într'o înfățișare neîndoplecată.

Ecou fidel al acestor anticipări, Curțile criminale, pe care sunteți chemați să le slujiți, nu vor îngădui impunitatea crimei și vor consacra desigur adevăratul preț al vieții omenești.

In numele parchetului

D. procuror general Titus Panu a spus:

In numele parchetului general urăm și noi d-lor vechi și încercați magistrați cu deosebire prețuiți pentru distinsele lor calități cât și acelora ce astăzi au pătruns în mijlocul nostru, spor la muncă în noul an judecătoresc ce vine.

Aportul avântului tinereții ce ne vine îmbinat armonic cu experiența celor mai vechi dintre noi, vor contribui, sunt sigur, la o cât mai desăvârșită distribuire a justiției la lumina nouă a orânduirii pe care statul a căpătat-o prin coordonarea și călăuzirea muncii tuturor în folosul colectivității.

Magistratura, care este una din temeliile puternice pe cari se sprijină statul, conștientă de înaltele sale datorii, în această zi de sărbătoare, își îngăduie să depună la picioarele tronului M. S. Regelui Carol II, conducătorul suprem, îndrumător al destinelor noastre, permanente și superioare, omagiile sale de mare respect, nețărmurită dragoste și adânc devotament.

Nu putem termina fără să aducem și noi un omagiu respectuos d-lui ministru al justiției care alcătuind cu atâta inteligență și competință noua organizare judecătorească, a reparat atâtea nedreptăți dând cuvenita răsplată la atâți magistrați distinși.

❖

Baroul avocaților, prin d. av. consilier G. Chiriacescu s'a unit la urările rostite de înalții magistrați.

Jurământul magistraților tribunalului Ilfov

Trib. Ilfov s'a întrunit eri, plenar, spre a primi jurământul noulor magistrați ai instanței.

Cel dintâi, a depus legiuitul

D. VASILE M. THEODORESCU
prim-președinte tribunalului Ilfov

jurământ d. VASILE M. THEODORESCU, fost consilier la Curtea de Apel din București, înaintat — în ultima mișcare — prim-președinte al tribunalului.

Tribunalul s'a format apoi cu d-nii prim președinte V. M. Theodorescu, președinți Mihail Grădișteanu și Ion Gheorghiade, spre a lua jurământul celorlalți magistrați noui.

D prim procuror Radu Pascu a cerut, pe rând, conform legii, să se dea citire înaltelor Decrete de numiri.

Formalitatea a fost îndeplinită de d. prim grefier M. Theodorescu.

Au jurat apoi, potrivit ritualului legal, d-nii: *Mihail Grădișteanu,* numit președinte (la s. V); *Ioan Răsnoveanu,* președinte (la s. III); *Radu Dimiu,* președinte (la s. notariat); *Scarlat Costinescu,* președinte (la s. VI); *Dumitru Alevra,* președinte (la s. IV); *I. Stambulescu,* președinte (la s. VI); *St. Stăncescu,* președinte (la s. I); precum și d-nii judecători: *G. Calinic, Ion St. Costinescu, V. Istrătescu, G. Melinte, G. Nic. Gr. Nicolau, Octav Dumitrache, Ioan G. Popescu, Mihail Antonescu, I. Popescu-Copăceni, Vintilă Ionescu, Ciprian L. Rațiu, Alex. Dragomireanu, Const. Calleya, Valentin Bunescu, V. G. Trissonimo,* titularul cab. II instrucție și *Emil Odăgescu,* titularul cab. IV instrucție și ca procurori, d-nii: *Nic. C. Panaitescu. Mihail Stănulescu, Șerban Cristodorescu, Paul Teodorescu Quintus, Mihail Popovici și Vintilă Bănescu.*

Deasemenea au depus jurământul, ca judecători de Ocol, d-nii: *Octav Tănăsescu,* numit la Ocolul I; *G. A. Dumitrescu,* numit la Ocolul Buftea; *Victor Perieteanu,* Ocolul Oltenița; *S. Costescu,* Ocolul Domnești; *Alex. R. Florescu,* Ocolul I. G. Duca; *Barbu Brezeanu,* Ocolul Tg Fierbinți; *Mihail Sachelarie,* jud. Vidra; *I. C. Pantelimon, jud. I. G. Duca; Dinu Voinescu,* jud. Buftea; *Paul Petrescu,* jud Buftea; *Mircea Dutescu,* jud. Oltenița; *Nic. Hansa,* jud. Tg Fierbinți și *Ilie R. Andreescu,* jud. Budești și supleanți la trib. Ilfov, d-nii: *Toma Popescu, Bogdan Ștefănescu, St. Mamulea, Ioan Voiculescu și Corneliu M. Popescu.*